

Plan wynikowy z przedmiotu *wiedza o kulturze* do programu nauczania „Spotkania z kulturą”

Temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Wymagania podstawowe <i>Uczeń:</i>	Wymagania ponadpodstawowe <i>Uczeń:</i>	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej
Rozdział I: Klucze do kultury						
1. Zapoznanie z PSO na zajęciach WOK. 2. Człowiek w przestrzeni kultury	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział I Temat 1 „Pojęcie kultury: człowiek w kulturze, kultura w człowieku” s. 9–16	- człowiek jako istota przekraczająca naturę i tworząca kulturę - pochodzenie terminu <i>kultura</i> - rozróżnienie <i>kulturalny</i> – <i>kulturowy</i> - kultura a przestrzeń (przestrzeń <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> , dom i miasto, przestrzeń <i>dospołeczna</i> , <i>odspołeczna</i> i <i>osobista</i>) - kultura a czas (czas <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> , <i>mit</i> , <i>pojmovanie czasu</i>) - kultura a ciało (ciało jako znak, stosunek do własnego ciała)	- wskazuje różnice między naturą a kulturą - - wskazuje różnice w znaczeniu wyrazów: <i>natura</i> , <i>kultura</i> , <i>cywilizacja</i> - określa różnice w znaczeniu słów <i>kulturalny</i> i <i>kulturowy</i> - tworzy zbiory przykładów użycia słów <i>naturalny</i> i <i>kulturalny</i> - wyjaśnia znaczenie podanych wyrażeń ze słowem <i>kultura</i> - wyjaśnia, czym jest <i>sacrum</i> i <i>profanum</i> w kontekście przestrzeni oraz czasu - omawia znaczenie terminu <i>mit</i> -- charakteryzuje przestrzeń <i>dospołeczną</i> , <i>odspołeczną</i> oraz <i>osobistą</i> i podaje przykłady takich przestrzeni	- wyjaśnia znaczenie terminów: <i>homo religiosus</i> , <i>homo faber</i> , <i>animal symbolicum</i> , <i>homo ludens</i> , <i>homo consumens</i> - omawia przemiany rozumienia terminu <i>kultura</i> na przestrzeni wieków - streszcza definicję kultury wg Stefana Czarnowskiego - tłumaczy, w jaki sposób osiągnięcia etnografii, etnologii, antropologii kulturowej, socjologii kultury i kulturoznawstwa wzbogacają współczesne rozumienie pojęcia <i>kultura</i> - omawia dokonania Bronisława Malinowskiego - ze zrozumieniem stosuje terminy <i>kulturalny</i> i <i>kulturowy</i> tłumaczy znaczenie wyrażenia <i>axis mundi</i> - omawia dokonania Mircei Eliadego - wyjaśnia, czym jest <i>tabu</i> i tworzy listę tematów <i>tabu</i> w środowisku <i>rówieśniczym</i>	1	1.8 1.9 2.1 2.3 3.1 3.2 3.4 3.5
3. 4. Zjawiska współczesnej	Podręcznik „Spotkania z	- wpływ grup społecznych na powstanie określonych	- omawia różnice między kulturą elitarną a ludową	- charakteryzuje zjawiska homogenizacji kultury,	1	1.8 2.1

<p>kultury i jej źródła</p>	<p>kulturą” Rozdział I Temat 2 „Typy kultury: formy tworzenia kultury” s. 17–21 Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział I Temat 3 „Sztuka i dzieło sztuki: w stronę piękna czy przeciwko niemu?” s. 23–28</p>	<p>typów kultury - kultura a rozwój osobowości człowieka - historyczne podstawy współczesnej kultury europejskiej - dziedzictwo historycznych typów kultury – kultura elitarna i ludowa - kultura niska, masowa i popularna - zjawiska współczesnej kultury: homogenizacja kultury, makdonaldyzacja, postmodernizm - pojmowanie sztuki dawniej i dziś (<i>mimesis</i>, <i>tèchne</i>, sztuki wyzwolone, sztuki pospolite, sztuki piękne, sztuki plastyczne, sztuki wizualne) - zmiany statusu artysty - cele i funkcje sztuki (ekspresyjna, kultowa – religijna, ludyczna, magiczna, symboliczna, komunikacyjna – poznawcza, estetyczna – dekoracyjna, dydaktyczna, użytkowa) - od skarbcza do centrum sztuki - pojmowanie dzieła sztuki i piękna na przestrzeni epok - kicz i brzydota</p>	<p>- wyjaśnia znaczenie terminów: <i>kultura niska</i>, <i>masowa</i>, <i>popularna</i> oraz wskazuje podobieństwa i różnice między nimi - podaje przykłady współczesnych zjawisk w kulturze – homogenizacji kultury i makdonaldyzacji - omawia okoliczności narodzin postmodernizmu - podaje przyczyny powstania i główne cechy kultury globalnej - charakteryzuje kulturę lokalną, regionalną i narodową - omawia cechy i przyczyny popularności przedmiotów wyrabianych ręcznie, wiąże tradycję <i>handmade</i> z odpowiednim typem kultury - wyjaśnia, czym są stereotypy narodowe - charakteryzuje ruchy kontrkulturowe, subkulturowe i alternatywne jako nurty kultury niezależnej, dostrzega różnice pomiędzy nimi - wyjaśnia znaczenie terminów <i>mimesis</i> i <i>tèchne</i> - przywołuje różne stanowiska dotyczące rozumienia istoty sztuki od czasów najdawniejszych - wykazuje związki między znaczeniami słów <i>sztuka</i> i <i>sztuczny</i> - dostrzega różnice w kategoryzowaniu artysty jako rzemieślnika, artystycznego geniusza, przedstawiciela cyganerii, uczestnika konsumpcji i ironicznego obserwatora</p>	<p>makdonaldyzacji i postmodernizmu - wymienia pozytywne i negatywne aspekty wpływu procesu globalizacji na kulturę - przygotowuje wypowiedź na temat kultury swojego regionu - definiuje zjawisko wielokulturowości, określa jego pozytywne i negatywne cechy - formułuje własne zdanie na temat obecności stereotypów narodowych w przestrzeni kulturowej - znajduje w swoim otoczeniu przykłady (przedmioty, ludzi, zachowania, grupy) alternatywy wobec panującej kultury popularnej - bierze udział w klasowej dyskusji na temat granic sztuki, punktem wyjścia rozważań czyniąc performance Mariny Abramović - tworzy prezentację multimedialną przedstawiającą ofertę wybranej współczesnej placówki wystawienniczej - przedstawia własny sposób rozumienia tego, czym jest dzieło sztuki - określa kryteria kiczu i uzasadnia swoje stanowisko</p>	<p>2.6 3.3 3.4 3.6 3.7</p>
-----------------------------	---	---	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> - wymienia nazwy funkcji sztuki, podaje ich przykłady - opisuje starożytne początki oraz historyczne zmiany w sposobach kolekcjonowania dzieł sztuki - wyjaśnia, czym jest piękno jako kategoria estetyczna - podaje przykłady środków służących wyrażeniu piękna w sztuce w różnych epokach - przytacza tytuły dzieł, które uważa za sztukę i uzasadnia swój wybór - wyjaśnia, czym charakteryzuje się kicz - podaje przykłady kiczu i brzydoty w sztuce 			
5. Kultura wysyła komunikaty	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział I Temat 4 „Komunikacja kulturowa: kultura a media” s. 29–34	<ul style="list-style-type: none"> - kultura jako komunikacja - znaki, symbole, kody (znak naturalny i konwencjonalny, kod kulturowy) - media, czyli narzędzia komunikacji - rodzaje i definicje współczesnych mediów (mass - historia mediów historią kultury media, nowe media, multimedia, media interaktywne) 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje podobieństwa i różnice pomiędzy sposobem porozumiewania się człowieka ze zwierzętami oraz formami komunikacji międzyludzkiej - definiuje terminy: <i>znak, symbol, kod kulturowy</i> - wyjaśnia, czym jest medium i podaje przykłady mediów w kulturze - wymienia nazwy współczesnych mediów i wskazuje podobieństwa oraz różnice między nimi - przytacza najważniejsze fakty z historii mediów - redaguje hasło <i>blog</i> do encyklopedii internetowej - wyjaśnia sens stwierdzenia Herberta Marshalla McLuhana, określającego świat jako <i>globalną wioskę</i> - tworzy listę frazeologizmów, podkreślających rolę słowa 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady różnych form komunikacji kulturowej - charakteryzuje język jako rodzaj kodu kulturowego - rozważa konsekwencje nieznamomości kodu kulturowego danej społeczności i ocenia manipulowanie kodami kulturowymi w celach marketingowych - omawia wpływ rozwoju mediów na postrzeganie rzeczywistości przez człowieka - prezentuje argumenty na poparcie hipotezy, że wynalazek internetu jest porównywalny z dokonaniem Gutenberga 	1	<ul style="list-style-type: none"> 1.4 1.5 1.6 1.8 1.9 2.1 2.2 2.3 2.5 2.6 3.5

			w życiu człowieka			
Rozdział II: Wytwory kultury współczesnej i ich język						
6.7. Historia malarstwa w skrócie – od prehistorii do renesansu 8. Malarstwo od baroku do realizmu 9. Malarstwo przełomu XIX i XX wieku 10. Tajemnice współczesnego o malarstwa	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 1 „Malarstwo: kreacja zamiast iluzji rzeczywistości” s. 37–43	- o malarstwie współczesnym w skrócie - najważniejsze kierunki malarstwa współczesnego: ekspresjonizm abstrakcyjny – abstrakcja niegeometryczna (malarstwo gestu, malarstwo barwnych płaszczyzn, informel – taszyzm), sztuka surowa, neodadaizm, pop-art, minimalizm, nowa figuracja, hiperrealizm, neoekspresjonizm, postmodernizm, street art, trans awangarda - historia malarstwa w skrócie - polscy twórcy: Roman Opałka, Wilhelm Sasnal	- omawia główne założenia i tendencje obecne w malarstwie II poł. XX w. i początku XXI w. - wymienia nazwy współczesnych kierunków w malarstwie i nazwiska ich przedstawicieli - analizuje zmiany w malarstwie zachodzące na przestrzeni czasu od prehistorii po współczesność - podaje nazwiska polskich malarzy współczesnych i podaje przykłady ich prac	- analizuje porównawczo założenia poszczególnych kierunków w malarstwie współczesnym - wskazuje w swoim otoczeniu wpływy stylistyki pop-artu	1	1.1 1.2 1.6 1.8 1.9 2.2 3.5

11. Świadomy interpretator sztuki malarskiej	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 1 „Malarstwo: kreacja zamiast iluzji rzeczywistości” s. 44–50	- język malarstwa – terminy niezbędne do omówienia dzieła malarskiego (forma: kolor, kształt, kompozycja, faktura, światło, tworzywo, perspektywa; treść: klucz interpretacyjny, refleksja, konwencja, temat, tytuł, recepcja oryginału i reprodukcji) - przykładowe omówienie obrazu Edwarda Hoppera <i>Słońce w pustym pokoju</i> - samodzielna analiza i interpretacja obrazu Jeana Dubuffeta <i>Mnemotechnika</i>	- wymienia podstawowe kryteria niezbędne do analizy i interpretacji obrazu - wskazuje w przykładowym omówieniu obrazu składniki języka malarstwa - udziela odpowiedzi na pytania dotyczące formy i treści obrazu Jeana Dubuffeta <i>Mnemotechnika</i>	- charakteryzuje podstawowe elementy języka malarstwa i podaje przykłady dzieł, w których można dostrzec ich realizację - korzystając z podanych pytań, tworzy spójną wypowiedź stanowiącą analizę i interpretację obrazu Jeana Dubuffeta <i>Mnemotechnika</i>	1	1.1 1.2 1.3 1.9 2.1 2.2 2.3 2.5 3.1 3.2
12. Powtórzenie wiadomości						
13. Sprawdzian wiadomości z historii malarstwa						
14. Omówienie sprawdzianu						

<p>15. Historia rzeźby w skrócie. 16.Czym zaskakuje współczesna sztuka rzeźbiarska?</p>	<p>Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 2 „Rzeźba: obiekty i sytuacje przestrzenne” s. 51–57</p>	<p>- o rzeźbie współczesnej w skrócie - najważniejsze kierunki i tendencje we współczesnej rzeźbie: abstrakcjonizm, syntetyzm, ekspresjonizm, pop-art, sztuka kinetyczna, minimalizm, realizm – nowa figuracja, nowy realizm, hiperrealizm, postmodernizm, YBA, rzeźba recyklingowa - historia rzeźby w skrócie - polscy twórcy: Alina Szapocznikow, Magdalena Abakanowicz, Mirosław Bałka</p>	<p>- wymienia najważniejsze cechy i tematy obecne w sztuce rzeźbiarskiej od poł. XX w. - podaje nazwy kierunków we współczesnej rzeźbie oraz nazwiska przedstawicieli i przybliża ich najważniejsze założenia - przytacza podstawowe informacje na temat poszczególnych nurtów współczesnej sztuki rzeźbiarskiej - prezentuje wiadomości na temat najistotniejszych zmian, jakie zaszły w rzeźbie na przestrzeni kolejnych epok i wieków - wlicza nazwiska oraz tytuły prac współczesnych polskich rzeźbiarzy - wypowiada się na temat wrażeń, jakie wywołuje dawna (tradycyjna), a jakie – współczesna rzeźba</p>	<p>- omawia istotę poszczególnych nurtów i zjawisk współczesnej sztuki rzeźbiarskiej -omawia, czym jest rzeźba społeczna</p>	<p>1</p>	<p>1.1 1.2 1.3 1.9 2.1 2.2 2.3 3.1 3.2</p>
<p>17. Znaczenia ukryte</p>	<p>Podręcznik „Spotkania z</p>	<p>- język rzeźby – terminy niezbędne do omówienia dzieła rzeźbiarskiego</p>	<p>- wlicza podstawowe składniki języka rzeźby</p>	<p>- omawia podstawowe elementy języka rzeźby i wymienia tytuły dzieł,</p>	<p>1</p>	<p>1.1 1.3</p>

w rzeźbie	kulturą” Rozdział II Temat 2 „Rzeźba: obiekty i sytuacje przestrzenne” s. 58–64	(forma: typy rzeźby, przeznaczenie, faktura, kompozycja, proporcje, skala, forma dzieła, sposoby tworzenia i techniki, tworzywo; treść: styl i konwencja, temat, zainteresowania artysty, kontekst, tytuł) - przykładowe omówienie dzieła Waltera de Marii <i>Rzeźba 2000</i> - samodzielna analiza i interpretacja rzeźby Magdaleny Abakanowicz <i>Nierozpoznani</i>	- odszukuje w przykładowej analizie i interpretacji dzieła elementy języka rzeźby - formułuje wypowiedzi składające się na analizę i interpretację rzeźby Magdaleny Abakanowicz <i>Nierozpoznani</i> - wyjaśnia na podstawie tekstu autorstwa krytyka sztuki, czym różni się odbiór obrazu i rzeźby	w których one występują - samodzielnie analizuje i interpretuje dzieło <i>Nierozpoznani</i> Magdaleny Abakanowicz, posługując się terminami z dziedziny sztuki rzeźbiarskiej - porównuje dwa sposoby ujęcia tego samego tematu – malarzski z czasów renesansu i współczesny rzeźbiarski		1.9 2.1 2.2 2.4 2.5 3.1 3.2 3.4
18. Historia architektury w skrócie. 19. Urbanistyc zna redefinicja sztuki	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 3 „Architektura: sztuka budowania i kreowania przestrzeni” s. 65–71	- o architekturze współczesnej w skrócie - najważniejsze kierunki i tendencje we współczesnej architekturze: styl międzynarodowy, brutalizm, strukturalizm, metabolizm, postmodernizm, dekonstruktywizm, nowa urbanistyka, high-tech – technicyzm, ekologizm, regionalizm, neomodernizm, styl blob - historia architektury w skrócie - polscy twórcy: Marek Budzyński, Romuald Loegler, Dariusz Kozłowski, Stefan Kuryłowicz	- podaje nazwy współczesnych kierunków architektonicznych i nazwiska ich przedstawicieli - prezentuje główne założenia poszczególnych nurtów architektury II poł. XX i początku XXI w. - analizuje zmiany w architekturze zachodzące na przestrzeni czasu od starożytności po czasy obecne - wymienia nazwiska współczesnych polskich architektów i podaje	- wypowiada się na temat współczesnych tendencji architektonicznych i ich związków z tradycją tej dziedziny sztuki - redaguje tekst do bloga, w którym ogólnie opisuje charakter zabudowy własnej miejscowości - opracowuje plan przebudowy szkoły, uwzględniający konieczne – jego zdaniem – usprawnienia wewnątrz i na zewnątrz budynku - na podstawie literackiego opisu podaje najważniejsze informacje na temat budownictwa w Tokio i odnosi je do własnej wiedzy na temat współczesnych nurtów w architekturze	1	1.1 1.2 1.9 2.2 2.3 3.5

			przykłady ich prac - określa znaczenie architektury i jej twórców dla współczesnego człowieka			
20. Zrozumieć architekturę	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 3 „Architektura: sztuka budowania i kreowania przestrzeni” s. 72–78	- język architektury – terminy niezbędne do omówienia dzieła architektonicznego (forma: układ, bryła i przestrzeń, elementy zewnętrzne, kontekst przestrzenny architektury, plan budowli, kontrast, materiały, światło i kolor, elementy wewnętrzne, przeznaczenie obiektu, wielkość, proporcje – skala; treść: kontekst dzieła, dodatkowa funkcja, nawiązania do historii, symbolika obiektu) - przykładowe omówienie dzieła architektonicznego Charlesa Moore’a Piazza d’Italia w Nowym Orleanie - samodzielna analiza i interpretacja budowli Daniela Libeskinda Imperialne Muzeum Wojny w Manchesterze	- wymienia nazwy elementów formalnych i treściowych dzieła architektonicznego, na które trzeba zwrócić uwagę w trakcie jego analizy i interpretacji - wskazuje w przykładowym omówieniu budowli składniki języka architektury - udziela odpowiedzi na pytania dotyczące budynku Imperialnego Muzeum Wojny w Manchesterze, zaprojektowanego przez Daniela Libeskinda	- omawia podstawowe elementy języka architektury i podaje przykłady budowli, w których można dostrzec ich realizację - tworzy spójną wypowiedź, stanowiącą omówienie budynku Imperialnego Muzeum Wojny w Manchesterze Daniela Libeskinda	1	1.1 1.2 1.3 1.8 2.1 2.2 3.5
21. Powtórzenie wiadomości o kierunkach w rzeźbie i architekturze.						
22.						

Sprawdzian wiadomości						
23. Omówienie sprawdzianu wiadomości.						
24. Piękno czy użyteczność?	<p>Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 4 „Sztuka użytkowa: piękno codziennych przedmiotów” s. 79–85</p>	<ul style="list-style-type: none"> - o sztuce użytkowej w skrócie - nurty i style współczesnego designu: styl skandynawski, antydesign, wzornictwo radykalne, pop-design, minimalizm, wzornictwo ekologiczne, high-tech – styl industrialny, postmodernizm, dekonstruktywizm, wzornictwo organiczne - historia sztuki użytkowej w skrócie - polscy twórcy i grupy projektowe: Tomek Rygalik, MALAFOR, Moho Design, AZE Design 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia nazwy najważniejszych tendencji we współczesnym designie i podaje nazwiska przedstawicieli poszczególnych nurtów - przytacza podstawowe założenia stylów obecnych w sztuce użytkowej na przestrzeni ostatnich 60 lat - podaje przykłady współczesnych polskich grup projektowych i nazwiska indywidualnych projektantów, a także wylicza nazwy ich prac - porównuje historyczne i współczesne tendencje w designie - wyjaśnia, na czym polega znaczenie sztuki użytkowej i funkcja projektantów - na podstawie wyglądu wybranych przedmiotów określa, co mogło być inspiracją dla ich projektantów 	<ul style="list-style-type: none"> - dokonuje analizy porównawczej współczesnych stylów projektowania - wskazuje wpływy współczesnej rzeczywistości na kierunek rozwoju sztuki użytkowej - zabiera głos w dyskusji na temat wielokontekstowości współczesnego designu - określa cechy i predyspozycje współczesnego projektanta - tworzy projekt innowacyjnego przedmiotu 	1	<ul style="list-style-type: none"> 1.1 1.2 1.8 2.1 2.2 2.6 3.5

			- zabiera głos w dyskusji na temat roli przedmiotów w życiu człowieka			
25. Zostać designerem to wyzwanie!	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 4 „Sztuka użytkowa: piękno codziennych przedmiotów” s. 86–90	- język sztuki użytkowej – terminy niezbędne do omówienia dzieła sztuki użytkowej (formy i techniki: kolor, sposób ukształtowania formy, ergonomia, materiał, proporcje – skala; funkcja i znaczenie przedmiotów: styl projektowania, kontekst, sposób produkcji i grupa docelowa, przeznaczenie) - przykładowe omówienie dzieła sztuki użytkowej – Czerwono-niebieskiego krzesła Gerrita Rietvelda - samodzielna analiza i interpretacja dzieła sztuki użytkowej – szafy Curiosity Gudrun Lilji Gunlaugsdóttir	- wymienia terminy składające się na język sztuki użytkowej - wskazuje w przykładowej analizie i interpretacji dzieła elementy języka sztuki użytkowej - udziela odpowiedzi na pytania dotyczące elementów formalnych i funkcjonalnych dzieła sztuki użytkowej - poszukuje w różnych źródłach informacji na temat idei EXPO, ocenia polski projekt wystawienniczy - opisuje wybrany przez siebie przedmiot, z którego korzysta na co dzień	- wyjaśnia na przykładach znaczenie terminów należących do języka sztuki użytkowej - posługując się pytaniami pomocniczymi, tworzy spójną wypowiedź będącą omówieniem dzieła sztuki użytkowej – szafy Curiosity projektu Gudrun Lilji Gunlaugsdóttir - omawia, w jaki sposób projektant mebla zainspirował się detalem obrazu Salvadora Dalego	1	1.1 1.3 1.9 2.1 2.2 3.5
26. Wytrącanie z toru powszechność ci – nowe praktyki w sztuce	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 5 „Nowe praktyki sztuki: działanie przede wszystkim”	- o nowych praktykach sztuki w skrócie - techniki artystyczne: asamblaż, environment, instalacja - strategie działań twórczych: akcjonizm, happening, performance, body art - nurty sztuki związane z minimalizmem: konceptualizm,	- wymienia nazwy tradycyjnych dyscyplin artystycznych, na których pograniczu zrodziły się nowe praktyki sztuki - podaje terminy określające nowe techniki artystyczne,	- wyjaśnia, na czym polega nowatorski charakter poszczególnych technik, strategii i nurtów nowych praktyk sztuki - tłumaczy ideę happeningu według Tadeusza Kantora - wymienia zalety i wady prezentowania dzieł sztuki w obiegu instytucjonalnym oraz niezależnym	1	1.1 1.2 1.3 1.9 2.1 2.2 2.3 2.4 2.5

	s. 91–97	<p>arte povera, land art</p> <p>- nurty sztuki nowych mediów: mail art, wideo-art, media art</p> <p>- polscy twórcy: Zofia Kulik, Krzysztof Wodiczko, Zbigniew Libera</p>	<p>strategie działań i nurty sztuki oraz wiąże je z odpowiednimi nazwiskami twórców</p> <p>- formułuje główne tematy i opisuje charakter poszczególnych technik, strategii oraz nurtów nowych praktyk sztuki</p> <p>- wyjaśnia, czym różni się kontakt ze sztuką tradycyjną od odbioru współczesnych dzieł</p> <p>- wskazuje związki nowych praktyk sztuki z awangardowymi kierunkami z początku XX w.</p> <p>- wyjaśnia, na czym polega nowatorstwo działań artystycznych wybranych polskich twórców</p> <p>- tłumaczy sens cytatu dotyczącego współczesnego sposobu obcowania ze sztuką</p>	<p>- odszukuje w dostępnych źródłach informacje o dziedzinie street artu – szydełkowym graffiti</p> <p>- wyjaśnia na podstawie własnych ustaleń, czym są akcje happeningowe zwane <i>flash mob</i></p> <p>- pracując w grupie, przygotowuje i wykonuje performance lub happening związany z określonym wydarzeniem</p> <p>- wykazuje w formie pisemnej, że nowoczesne sposoby prezentowania poezji otwierają nowe konteksty jej interpretacji</p>		<p>2.6</p> <p>3.5</p>
27. Życie jako dzieło sztuki	<p>Podręcznik „Spotkania z kulturą”</p> <p>Rozdział II</p> <p>Temat 5 „Nowe praktyki sztuki: działanie przede</p>	<p>- język sztuki użytkowej – terminy niezbędne do omówienia dzieła nowych praktyk sztuki (forma: technika, kształt i kompozycja, strategia artystyczna, tworzywo, konwencja; treść: temat, sposób odbioru dzieła, kontekst, tytuł, klucz interpretacyjny)</p>	<p>- wymienia nazwy elementów formalnych oraz treściowych dzieła nowych praktyk sztuki, na które trzeba zwrócić uwagę w trakcie jego analizy i interpretacji</p> <p>- odnajduje w</p>	<p>- omawia podstawowe elementy języka nowych praktyk sztuki i wskazuje przykłady dzieł stanowiących ich realizację</p> <p>- wykorzystuje terminy składające się na język nowych praktyk sztuki oraz pytania pomocnicze do samodzielnej analizy i interpretacji wideoinstalacji</p>	1	<p>1.1</p> <p>1.3</p> <p>1.8</p> <p>1.9</p> <p>2.1</p> <p>2.2</p> <p>2.3</p> <p>3.3</p>

	wszystkim” s. 98–104	- przykładowe omówienie dzieła nowych praktyk sztuki – performance’u muzycznego Nam June Paika <i>W hołdzie Johnowi Cage’owi</i> - samodzielna analiza i interpretacja wideo instalacji Billa Violi <i>Tratwa</i>	przykładowym omówieniu performance’u muzycznego składniki języka nowych praktyk sztuki - na podstawie materiału ilustracyjnego odpowiada na pytania dotyczące formy i treści wideoinstalacji <i>Tratwa</i> Billa Violi - przygotowuje prezentację dotyczącą wybranych prac współczesnych twórców	Billa Violi <i>Tratwa</i>		3.5
28. Muzyka i teatr w dzisiejszym świecie	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 6 „Muzyka: sztuka oddziaływania poprzez dźwięki” s. 105–116 Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 7 „Teatr: fascynujący świat sceny” s. 117–130	- o muzyce współczesnej w skrócie - nurty i zjawiska współczesnej muzyki poważnej: dodekafonia – technika dwunastotonowa, system atonalny, serializm, punktualizm, aleatoryzm, muzyka eksperymentalna (muzyka konkretna, muzyka elektroniczna), minimalizm – muzyka repetycyjna - gatunki muzyki rozrywkowej: blues, jazz (be bop, cool bop, progressive, free jazz, jazz rock, nu jazz, chillout), rhythm and blues, soul, pop (avant pop, indie pop), rock and roll, rock (hard rock, glam rock, indie rock, rock alternatywny, nowa rockowa rewolucja), folk, reggae, heavy metal, funk, disco, hip-hop, muzyka elektroniczna, ambient, punk, nowa fala (new	- określa tematy i najważniejsze cechy twórczości muzycznej ostatnich dekad - wymienia nazwy najważniejszych zjawisk i gatunków we współczesnej muzyce poważnej oraz rozrywkowej, podaje nazwiska ich przedstawicieli - charakteryzuje wybrany gatunek muzyczny - podaje przykład współczesnego wykonawcy o dużej sile oddziaływania na pokolenie młodych odbiorców	- nagrywa przykład muzyki konkretnej, tak aby zarejestrowane dźwięki ilustrowały określone zagadnienie - posługując się dowolnie wybranym przykładem, wyjaśnia, na czym polega funkcja muzyki filmowej - tworzy dźwiękową prezentację, której poszczególne fragmenty ilustrują określone stany i emocje - dokonuje analizy i interpretacji utworu muzycznego, korzystając z pytań pomocniczych - współpracując z radiowezłem uczestniczy w projekcie, np. Anna German – wspomnienie. Na plakacie wyznacza termin przypomnienia jej twórczości i danego dnia na przerwach będzie można posłuchać 10 największych przebojów piosenkarki	1	1.1 1.2 1.3 1.9 2.1 2.2 2.3 3.5

		<p>romantic, zimna fala), grunge</p> <ul style="list-style-type: none"> - historia muzyki w skrócie - polscy twórcy: Witold Lutosławski, Krzysztof Penderecki, Czesław Niemen, Andrzej Smolik - język muzyki – terminy niezbędne do omówienia utworu muzycznego (agogika, dynamika, melodia, forma muzyczna, rytm, harmonia, tekst, kolorystyka – barwa dźwięku) - język teatru – terminy niezbędne do omówienia spektaklu teatralnego (forma: choreografia, charakteryzacja, muzyka, rekwizyty, konwencja, scenografia, efekty dźwiękowe, efekty multimedialne, oświetlenie, transfiguracja i gra aktorska; treść: adaptacja sceniczna dramatu, przekaz teatralny, temat, oś konstrukcyjna) - przykładowe omówienie spektaklu <i>Anioły w Ameryce</i> w reż. Krzysztofa Warlikowskiego - samodzielna analiza i interpretacja przedstawienia Teatru Telewizji <i>Dwa teatry</i> w reż. Gustawa Holoubka 	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje rozwój muzyki od starożytności do czasów współczesnych - omawia dokonania współczesnych polskich kompozytorów muzyki poważnej i rozrywkowej - analizuje i interpretuje utwór muzyczny, udzielając odpowiedzi na podane pytania - wymienia nazwy nurtów i zjawisk współczesnego teatru oraz przypisuje do nich odpowiednie nazwiska twórców teatralnych - charakteryzuje źródła teatru, wskazuje najważniejsze fakty z jego historii - omawia dokonania wybranych współczesnych polskich twórców teatralnych - wymienia terminy przydatne do omówienia spektaklu teatralnego - wskazuje w przykładowym omówieniu spektaklu elementy języka teatru - na podstawie obejrzanych fragmentów spektaklu formułuje odpowiedzi na pytania dotyczące jego formy i 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje poszczególne składniki języka teatru i podaje przykłady obejrzanych przez siebie spektakli, w których można je odnaleźć - dokonuje samodzielnej analizy i interpretacji obejrzanych fragmentów spektaklu, odwołując się w razie potrzeby do podanych pytań pomocniczych 		
--	--	---	---	---	--	--

			treści - wskazuje różnice pomiędzy odbiorem spektaklu teatru telewizyjnego lub radiowego a przedstawienia scenicznego			
29. Przesłanie zawarte w fotografii	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 8 „Fotografia: siła pojedynczego obrazu” s. 138–144	- nurty fotografii kreatywnej: fotografia conceptualna, fotografia inscenizowana – <i>tableau</i> , fotografia mody i reklamowa - wybrane formy fotografii: pejzaż i martwa natura, portret, akt - rozwój fotografii cyfrowej - polscy twórcy: Zofia Nasierowska, Wojciech Prażmowski, Tomasz Tomaszewski, Tomasz Gudźowaty -język fotografii – terminy niezbędne do omówienia dzieła fotograficznego (forma: sposób prezentacji, środki estetyczne, technika wykonania i wywołania, projekt; treść: temat, tytuł i opis, kreacja, kontekst, styl)	- wymienia nazwy nurtów współczesnej fotografii oraz nazwiska ich przedstawicieli - wymienia terminy składające się na język fotografii - odnajduje elementy języka fotografii w przykładowym omówieniu dzieła - udziela odpowiedzi na pytania dotyczące formy i treści zaprezentowanego zdjęcia	- na podstawie zgromadzonych informacji na temat obejrzanego zdjęcia wskazuje i wyjaśnia znaczenie obecnych na nim symboli - wyjaśnia znaczenie terminów tworzących język fotografii - samodzielnie analizuje i interpretuje fotografię, odwołując się w razie potrzeby do pytań pomocniczych	1	1.1 1.2 1.3 2.1 2.2 3.5

30. Dokąd zmierza współczesne kino?	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 9 „Film: magia ruchomych obrazów” s. 145–153	<ul style="list-style-type: none"> - o kinie współczesnym w skrócie - film fabularny w USA i w Europie: klasyczne kino narracyjne – amerykańskie kino klasyczne, kino stylu zerowego, kino gatunków, włoski neorealizm filmowy, kino autorskie, polska szkoła filmowa, młodzi gniewni, nowa fala, nowe kino amerykańskie, postmodernizm (współczesne amerykańskie kino niezależne, kino komercyjne, kino europejskie) - film fabularny na świecie - film animowany - historia filmu w skrócie - polscy twórcy: Andrzej Wajda, Roman Polański, Krzysztof Kieślowski, Agnieszka Holland 	<ul style="list-style-type: none"> - wiąże nazwiska reżyserów filmowych z odpowiednimi zjawiskami w kinie - podaje tytuły najważniejszych dzieł filmowych w historii - przybliży sylwetki wybitnych polskich reżyserów filmowych - na podstawie dostępnych źródeł redaguje treść hasła dotyczącego wybranego gatunku filmowego - formułuje wypowiedzi dotyczące formy i treści dzieła filmowego, posługując się podanymi pytaniami 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady dzieł filmowych reprezentatywnych dla poszczególnych nurtów współczesnej kinematografii - dokonuje całościowej analizy i interpretacji wskazanego filmu, odwołując się w razie potrzeby do pytań pomocniczych 	1	<ul style="list-style-type: none"> 1.1 1.2 1.3 1.4 1.9 2.1 2.2 2.3 3.5
31. Telewizja i internet we współczesnym świecie	Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 10 „Telewizja: medium dla aktywnego odbiorcy” s. 161–172 Rozdział II	<ul style="list-style-type: none"> - o telewizji jako współczesnym medium w skrócie - telewizja jako instytucja nadawcza (medium, nowe media, stacja państwowa, stacja komercyjna, kanały tematyczne, przekaz analogowy, przekaz cyfrowy, VOD, Web-streaming) 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje różnice pomiędzy telewizją państwową i komercyjną - omawia specyfikę przekazu cyfrowego z uwzględnieniem usług VOD i Web-streaming - podaje przykłady programów, w których przejawiają się cechy tzw. real tv - charakteryzuje seriale nowej 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje telewizję jako medium oraz nowe medium - opisuje model real TV na podstawie programów, które go realizują - omawia specyfikę reklamy, wyjaśniając istotę formuły AIDA - podaje przykłady wydarzeń medialnych z ostatnich lat - wyjaśnia znaczenie terminów wchodzących w skład języka telewizji - dokonuje analizy i interpretacji 	1	<ul style="list-style-type: none"> 1.1 1.2 1.6 1.9 2.1 2.2 2.3 3.5

	<p>Temat 11 „Internet: świat w zasięgu ręki” s.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - przekaz telewizyjny: funkcje programów telewizyjnych (informacyjna, edukacyjna i rozrywkowa, integracyjna, propagandowa – perswazyjna, kulturotwórcza, opiniotwórcza), edutainment, infotainment, real TV (wiadomości, faction genre, talk-show, reality show, makeover, talent show), serial, reklama, wydarzenie medialne - społeczne praktyki korzystania z telewizji - język telewizji – terminy niezbędne do omówienia programu telewizyjnego - przykładowe omówienie reklamy społecznej - samodzielna analiza i interpretacja wieczornych wydań programów informacyjnych 	<p>generacji</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia specyfikę reklamy - wyjaśnia, czym charakteryzuje się wydarzenie medialne - odpowiada na pytania stanowiące ramę analizy i interpretacji programu telewizyjnego - zabiera głos w dyskusji na temat kulturowych seriali - układa ramę programową stacji przeznaczonej dla rówieśników - wyjaśnia, w jaki sposób pora emisji programu wpływa na jego treść - podaje przykłady literackich i serialowych antybohaterów - określa, na czym polega interaktywność internetu - wyjaśnia, czym jest netgeneracja i pokolenie Web 2.0. - tłumaczy, czym są blogi - omawia najważniejsze zagrożenia, z jakimi wiąże się korzystanie z sieci - odpowiada na pytania prowadzące do analizy i interpretacji serwisu internetowego do udostępniania filmów wideo 	<p>wieczornych wydań programów informacyjnych obejranych w różnych stacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> - odszukuje w wybranych spotach reklamowych elementy formuły AIDA - na podstawie podanych wyznaczników opracowuje pomysł programu typu makeover - omawia specyfikę reklam społecznych -charakteryzuje internet jako nowe medium - wyjaśnia, na czym polega kultura biblioteki i hiperlinku - omawia specyfikę kultury netgeneracji - wyjaśnia, na czym polega fenomen baz danych opartych na wiedzy użytkowników - zajmuje stanowisko w sprawie rozgraniczenia pomiędzy kradzieżą własności intelektualnej a przetwarzaniem tekstów kultury - śledzi portale dziennikarstwa obywatelskiego i porównuje zamieszczane na nich wiadomości z zawartością największych serwisów informacyjnych - uczestniczy w klasowej debacie dotyczącej problemu czytelnictwa w naszej kulturze - gromadzi informacje na temat przyczyn i skutków cenzury internetu w wybranych krajach 		
--	---	--	--	---	--	--

<p>32. Sytuacje, zjawiska, role – codzienne praktyki kulturowe</p>	<p>Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 12 „Potoczne praktyki kulturowe: od <i>homo religiosus</i> do <i>homo consumens</i>” s. 185–190</p>	<p>- o potocznych praktykach kulturowych w skrócie - sytuacje: sytuacja formalna, sytuacja nieformalna, sytuacja komunikacji międzykulturowej - zjawiska związane z przestrzenią i czasem: obszary publiczne i prywatne, święto, czas wolny - role: konsument, aktywny uczestnik kultury, turysta, bycie sobą (moda, subkultura) - przedmioty – rekwizyty kultury</p>	<p>- określa główne cechy i obszary potocznych praktyk kulturowych - podaje wyróżniki oraz przykłady sytuacji formalnych i nieformalnych - wyjaśnia, czym są obszary publiczne i prywatne w sferze kontaktów międzyludzkich - podaje przykłady ról odgrywanych przez współczesnego człowieka - uzasadnia, że moda jest zjawiskiem społecznym - wyjaśnia, czym są subkultury - podaje przykłady rekwizytów kultury</p>	<p>- charakteryzuje czas święta i czas wolny jako obszary praktyk kulturowych - wyjaśnia specyfikę roli konsumenta, aktywnego uczestnika kultury oraz turysty we współczesnej kulturze - opisuje wybrane współczesne subkultury - wyjaśnia, czym jest dress code - formułuje zasady <i>savoir-vivre</i>'u dotyczące posługiwania się telefonem komórkowym, palmtopem lub odtwarzaczem mp4 - zabiera głos w dyskusji na temat roli przedmiotów w życiu człowieka</p>	<p>1</p>	<p>1.8 1.9 2.1 2.3 2.5 2.6 3.2 3.3 3.6 3.7</p>
<p>33. Formy uczestnictwa w kulturze – analiza i interpretacja</p>	<p>Podręcznik „Spotkania z kulturą” Rozdział II Temat 12 „Potoczne praktyki kulturowe: od <i>homo religiosus</i> do <i>homo consumens</i>” s. 191–195</p>	<p>- język potocznych praktyk kulturowych – niezbędne terminy i kategorie (przestrzeń, relacje, kontekst, przedmioty, czas, ludzie, systemy wartości i światopogląd uczestników praktyki) - przykładowe omówienie zjawiska uczestnictwa w subkulturze hipsterów - samodzielna analiza zjawiska wyprzedaży i turystyki</p>	<p>- odpowiada na pytania dotyczące praktyki uczestnictwa w wyprzedażach - prezentuje scenki wyobrażające sytuację formalną i nieformalną</p>	<p>- omawia, jakie aspekty należy wziąć pod uwagę podczas analizowania potocznych praktyk kulturowych - tworzy spójną wypowiedź stanowiącą analizę praktyki kulturowej, jaką jest uczestnictwo w wyprzedażach, korzystając w razie potrzeby z pytań pomocniczych</p>	<p>1</p>	<p>1.8 1.9 2.1 2.3 2.6 3.3 3.4 3.6 3.7</p>